Kultūrinis sluoksnis yra perartas iki pat įžemio. Ariamame sluoksnyje surasta smulkių molio tinko gabaliukų ir lipdytos bei žiestos keramikos. Žiesta keramika puošta bangelės ornamentu. Beveik visų puodų angos puoštos nagų įspaudais ar įkartėlėmis. Pagal keramiką gyvenvietę galima datuoti nuo I tūkst. vidurio iki II tūkst. pradžios. Be to, perartame sluoksnyje surasti keli IX–XI a. datuotini metaliniai radiniai: smeigtuko kabutis, ornamentuotas apkalas, diržo liežuvėlis, peiliukas. Prie pat perkasos krašto, žemės paviršiuje rasta pasaginė segė daugiakampiais galais.

35–40 cm gylyje, įžemyje išliko tik ūkinės duobės ir stulpaviečių žymės. Jokių aiškesnių pastatų liekanų nepastebėta. Į perkasą pateko tik kelios pavienės stulpavietės ir 22 ūkinės duobės ar jų fragmentai. Ūkinės duobės įvairialaikės. Ankstyvesnės yra didelės, dažnai su prieduobe. Jų forma artima ovalui. Ankstyvos duobės užpildytos juoda žeme su keramikos, gyvulių kaulų ir organikos priemaišomis. Duobėse rasta keramika dažniausiai yra lipdyta. Dalis keramikos yra grublėta. Gyvulių kaulai – dažniau stambių raguočių. Vėliau iškastos apvalios duobės, kurios dažnai kirto seniau iškastų duobių kontūrus ir buvo nuo 0,35 iki 2 m gylio. Jose dažniau randami degėsiai ir perdegusio molio trupiniai. Duobės gali būti sietinos su gamybos liekanomis. Vienos apvalios duobės dugne surastas 25 cm storio žuvies žvynų sluoksnis. Vėlesnio laikotarpio duobėse randama žiesta keramika.

Nors ir nerasta pastatų liekanų bei neaiški lieka planinė gyvenvietės struktūra, archeologiniu požiūriu Šereitlaukio gyvenvietė labai perspektyvi. Ateityje numatomi tolesni gyvenvietės archeologiniai tyrimai.

ŠEREITLAUKIS SETTLEMENT

In 2002 VU in Šeretlaukis (Tauragė region, Vilkyškiai) explored the area of 90 m^2. The cultural layer dated from the second half of the 1st millennium to the 9th–11th centuries was discovered where plastic, rusticated and hand-thrown pottery was found. The latter pottery belongs to the later cultural layer. Besides, in the territory of the settlement there were found postholes and farming pits.

DAUKŠAIČIŲ PILIAKALNIS

Linas TAMULYNAS

Daukšaičių piliakalnis neminimas jokioje prieškario literatūroje. Pirmąkart apie jį užsiminta LII 1963 m. organizuotos archeologinės žvalgomosios ekspedicijos ataskaitoje, kurioje rašoma: „Apie 0,5 km į rytus nuo Šiuparių piliakalnio, Šalpės upės slėnyje, dešiniajame krante, tarp balų, priaugusių smulkių lapuočių, yra sunkiai surandamas kūgio formos nedidelis pakilimas. Jis senųjų žmonių vadinamas „Gardeliu“ arba „Užtvarėliu“. Pasakojama, kad čia žmonės slėpdavęsi nuo priešų, kai nespėdavę į Šiuparių pilį.

Tai sausesnė vieta tarp šaltiniuotos balos. Joje iškyla apie 3,3 m aukščio ir 10–12 m skersmens iškilimas, kuris pietiniame krašte remiasi į upelio senvagę. Iš šios pusės pakilimas yra statesnis, tarsi vandens kadaise paplautas ir nuslinkęs.

Atrodo, kad tai yra likutis – pylimas nedidelio piliakalniuko, kurio aikštelė buvo supama mažo bevardžio upelio ir buvo visai nunešta.

Tai sunkiai surandamas ir mažai žinomas paminklas. Prisimena jį tik senesni vietos gyventojai.

Apie 0,5 km į rytus nuo jo prie Juozo Lomsargio sodybos yra senkapis. Tačiau radinių jo chronologijai nustatyti nėra. Jis taip pat dešiniajame Šalpės krante" (žr. *LIIR*, F. 1, b. 187, 1963, p. 17).

Remiantis šiais duomenimis, 1972 m. objektas, A. Tautavičiaus įvardytas kaip nedidelio piliakalniuko pylimo liekanos, pavadintas Daukšaičių piliakalniu ir įrašytas į LTSR kultūros ir istorijos paminklų sąrašą, suteikiant numerį AR 471.

1977 m. kartografuojant Daukšaičių piliakalnį ir nustatant jo teritoriją, jis sutapatintas su kalvele, esančia Graumenos dešiniajame krante, 1,1 km į PR nuo Daukšaičių kapinyno, t. y. apie 1,6 km į PR nuo 1963 m. ataskaitoje minimos kalvos, vadinamos Gardeliu, Užtvarėliu. Tuo tarpu tikrasis spėjamas Daukšaičių piliakalnis nei tuomet, nei vėliau archeologų lankytas nebuvo.

Lietuvos TSR Klaipėdos rajono gamtos, istorijos ir kultūros paminklų katalogo II leidime siūloma šį objektą išbraukti iš archeologijos paminklų sąrašų kaip senas kaimo kapines. Kataloge minima, kad tuomet čia stovėję du mediniai kryžiai.

Kaip Daukšaičių piliakalnis iki šiol saugomas Petraičių kaime, Graumenos dešiniojo kranto kyšulio gale esantis vos žymus pakilimas. Iš ŠR pusės jis pakilęs vos 0,5 m. Pro kyšulio Š, ŠV bei V pakraštį eina keliukas, vedantis prie Graumenos upelio – į jo slėnį. Ant šio „piliakalnio", bent jau nuo 1996 m., stovi vienas kryžius, o netoli esančios sodybos šeimininkas pasakojo, kad kryžius čia stovi nuo senų laikų, mat piliakalniu laikomas pakilimas yra Maro kapai.

Tikroji kalva, vadinama Gardeliu, Užtvarėliu, yra apie 1,6 km į ŠV nuo Petraičių Maro kapų, saugomų kaip Daukšaičių piliakalnis.

2002 m. atlikti archeologiniai žvalgomieji tyrinėjimai Petraičių „Maro kapuose" – objekte, kuris saugomas kaip Daukšaičių piliakalnis (AR 471).

Tyrinėjimų metu objekto teritorijoje ir aplinkoje ištirtas 46 m^2 plotas (18 m^2 teritorijoje ir 28 m^2 aplinkoje). Tyrinėjimų metu perkasoje 1 aptiktas akmenų grindinėlis, keletas žiestos keramikos šukių, sudegusių kaulų ir keletas kaltinių vinių. Perkasose 3 ir 4 aptikta puodyninio koklio dalis, žiestos keramikos fragmentų. Kultūrinio sluoksnio ar archeologiniu požiūriu vertingų radinių nei objekto teritorijoje, nei jo aplinkoje neaptikta.

DAUKŠAIČIAI HILL-FORT

KPC explored the area of 46 m^2 in the Petraičiai cemeteries which are protected as the Daukšaičiai hill-fort. The area of 18 m^2 was explored in the hill-fort itself. Stone paving, hand-thrown pottery fragments, cremated bones and iron nails were found there.